

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacri sacerdotij defensio co[n]tra Lutheru[m]

Fisher, John

Coloniæ, 1525

VD16 F 1240

XX Nec mirum cuiq[ue] esse debet, si postea sp[irit]us diuersum inter hos
gradu[m] esse uoluerit, quandoquide[m] huiusce rei ta[m] euidens
exemplar ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-30878

De sacra sacerdotij defensiōe cōtra Luth. XXXIII

Possumus & alia ad hunc modū haud pauca memorare, sed hæc opinor sufficiunt, ut quiuis intelligat de nomenclaturis istiusmodi non esse scripto satis exacte definitū, sed earum clariorē distinctionem, ex his quæ uiua uoce tradita sunt, necesse sit potius esse petendam.

¶ Q, si quis ex mere negatiuo, nimirū ex eo, q̄ nusq̄ uocati sint ab apostolis sacerdotes, contendat esse colligendum nullos eiusmodi fuisse sacerdotes, ita nos facile colligemus Iohannē Euangelistā existimasse, nullū inter ap̄los & discipulos fuisse discriminē. Nam ille per totū Euangeliū suū nusq̄ apo^{stoli} nomen stolorū, sub hoc nomine, mentionē facit. Et tamen crebro de nō a Iohanne his iōpis loquī, q̄ fuerant apostoli, nusq̄ eos nominans aposto ponitur. los, sed discipulos dūtaxat. Quid ergo? Num propterea nihil discriminis inter ap̄los & discipulos fuisse credidit? Non con sequitur. Sic pariter & de noui testamenti scriptoribus dicen dū est, q̄ quanq̄ hi de sacerdotibus, sub hoc nomine nullā fecerint mentionē, non oportet, ob id nihil inter sacerdotes & reliquos interesset christianos. Nā de illis ip̄sis abunde sub alio nomine meminerunt, nempe quoties de presbyteris & ep̄is copis habebatur sermo.

¶ Nec mirum cuiq̄ esse debet, si postea sp̄us diuersum in Sacerdotū dī, ter hos gradū esse uoluerit, quandoquidē huiusce rei tā eui, uerū gradus dens exemplat ante per Christū in euangelio fuerat exhibitū necessarij. Neq̄ eī frustra Christus diuersum gradū instituit duodecim Lucae.x. apostolor̄ a. 70. discipulis, & rursum eorundē. 70. discipulo rū a reliqua turba. Q, si Christus tantū discriminis in illo pu sillo grege necessariū fuisse duxerit, quis nō aduertit hoc multo magis in toto christianor̄ cœtu qui mox postea supra stel larū numerū excreuit, oportuisse fieri. Rectissime igit̄ & non absq̄ sacri sp̄us instinctu successisse apostolis credendi sunt hi Ep̄i succedūt apostolis, quos ep̄os & maiores sacerdotes uocamus, nimirū q̄ hi pri mū in ecclesia gradū obtineant. Septuaginta uero discipulis, illi q̄ presbyteri minoresq̄ sacerdotes dicunt, q̄ & secūdī gra^s Sacerdotes dus tenent formā. Nā debuit hæc ueritas, quæ per Christum sunt discipūs instituta fuit in ecclesia perpetuari, sic ut semper essent quidā, lorum successores, qui referrent ap̄los, aliij qui septuaginta discipulos formā ex sores.

I

CONGRESSVS TERTIVS

primerent. Nec adeo quisq; opinor, hæreticus est, ut neget ista graduū uarietatē, a Ch̄o institutā, eandēq; deinceps ab aſ postolis usurpatā fuisse. Qz si fateaf, iam cōsequens est, ut cō cedat hos gradus, haudquaq; singulis de plebe cōgruere, sed his dūtaxat, qui legitime fuerint ad ipsa munera per ecclesiæ p̄ræſides aſciti, pariter & ordinati.

XXI

Argumētā ne
gatiua sunt in
ualida.

¶ Quæ uero sequunt in Luthero quantū ad hūc impetum spectat nullius ponderis sunt, neq; responsione digna, de hoc certus esto lector, q; nihil contra ſacerdotiū afferre Lutherus potest, præter argumenta negatiua, quæ nihil penitus apud eruditos efficiūt. Verū quidē est q; testimonia quædā ex ſcri pturis profert, quæ ſonare uident nihil ſcripturis adjiciendū eſſe, neq; testamento Christi quicq; ſuperordinandū. Quæ ſi uera forent iuxta Lutheri mentē, iā nō uere dixiſſet Christus Multa habeo uobis dicere, quę nō potestis portare mō. Nam ſi nō ante ſuam ascensionē omnia dixit eis, quæ dicenda fuerant, quū palam ſit eū ante mortem testamentū ſuū condidiſ ſe, q; ambigere p̄t alia plurima Christū reliqſſe ſupordināda.

Iohann. 16
I. Corin. 7.
& alibi

Paulus multa
addidit testa/
mēto Christi.

Adde, q; ſi Christus nihil ſuo testamento uoluifſet adjici, cur poſtea miſit ſp̄m ut nos in omnē induceret ueritatē? Præ ter hæc cur Paulus nō ſemel adjiciit de ſuo dicens: Hæc ego, nō dñs. Cur præter ſcripturas, multa tradidit obſeruāda, quę admodū. 2. ac Thessa. 2. testaſ dices. Itaq; fratres ſtate & tene te institutiones quas didicistiſ, ſiue per ſermonē, ſiue per epि ſtola noſtrā. Et I. ad Corin. II. de euchariftia loquens. Cetera (ingt) quū uenero diſponā. At hæc cetera, nusq; ſcripta ſunt. Sed hac de re ſatis copioſe locuti ſumus alibi, nimirū ubi cōſu tam Lutheranos articulos nona ueritate. Nō ſic ergo debēt intelliſi ſcripturæ, quę admodū eas inuertiſ Lutherus, nēpe, q; nihil oīno præter ſacras līas admittendum ſit, nec eis quicq; adjiciendū, quū & per aplōs multa ſint abſq; ſcripturis tradita multaq; ſaluberrime per eorū ſuccelfores adiecta. Sed ita poti us intelligamus nihil eſſe cōtra ſcripturas recipiēdū, aut quicq; quod cū eis pugnet adjiciendū quo uis pacto. Vides ergo le tor Lutheri primū impetū, de quo tantopere pridē gloriat⁹ eſt, iam humi iacere eneruatum & exoſſatum, roboriſq; peniſ

Multa abſq;
ſcripturis re/
cepta ſunt.

